

گپ وگفتی با فرهیخته محله گلشهر
که در زمینه سواد رسانه‌ای فعالیت می‌کند

سود و
سواد
رسانه

محبوبه عظیم‌زاده - ۲۹ سالش است. از این تقریباً سه دهه‌ای که از عمرش گذشته است، ۱۵ سالش را با کامپیوتر و اینترنت و فضای مجازی سروکله زده است. با اینکه مهندسی عمران خوانده است، الان برای خودش یک مهندس کامپیوتر است؛ البته نه از آن مهندس‌هایی که فقط یک عنوان باشد پشت اسم کوچکشان و ارقام امروز زیاد هم به دست آدم می‌خورند. آن را تجربی شروع کرده و حرفه‌ای ادامه داده‌است. علم و سوادش را موخته و مهم‌تر از آن، پستی را رافره کرده‌است تا این دانسته‌ها را به دیگر هم‌متنقل کند؛ پستی، به این‌اسم! امیرشاه کامپیوتر «ارشک» که خیل، راحت است. بنوار، در گلشهر پیدا شد.

محله است، از روز برگزاری آن جلسه چنین یاد می‌کند: «اتفاقاً من هم قصد داشتم در آن جلسه به موضوع فضای مجازی و آسیب‌های آن اشاره کنم؛ اینکه خانواده‌ها متأسفانه خیلی با علم کامپیوتر و روش صحیح استفاده از فضای مجازی آشنا نیستند و این آشنابودن، برایشان تولید نگرانی و ترس می‌کند. وقتی شناخت وجود داشته باشد، طبیعتاً این ترس هم از بین می‌رود. خیلی از والدین واقعاً برایشان سوال است که فرزندشان این همه ساعت پای کامپیوتر چه کارهایی انجام می‌دهد و متأسفانه این سطح پایین اطلاعات در مناطق حاشیه شهر مثل گلشهر بیشتر رخ نشان می‌دهد. ساکنان این محله خیلی نمی‌توانند برای چنین آموزش‌هایی هزینه کنند؛ چه به‌لحاظ مالی و چه از نظر اختصاص دادن زمانی به این کار؛ به همین دلیل بحث‌های آموزشی به‌طور کلی در این مناطق ضعیف‌تر است.» و حالا نتیجه جلسه آن روز شورا و نیازسنجی صورت گرفته، می‌گوید که باید برای رفع این نیاز آموزشی، قدمی برداشت. در نهایت گام اول برداشته می‌شود.

آموزش مفاهیم ابتدایی کامپیوتر یا همان مهارت‌های هفت گانه ICDL برای آشنایی افراد با این فضا که به قول خودمرتضی صیدی: «قطعاً تنها مسیر ورود به این وادی، همین است؛ یعنی شناخت مفاهیم اصولی در ابتدای کار.» طرح سواد رسانه و سواد رسانه‌ای هم در

اینجا آموزش می‌دهد. کنار آموزشگاه هم، فروشگاه‌های است که باهدف خدمات‌دهی کامپیوتری، خودنمایی می‌کند. او که حالا حسابی به کاروبارش علاقه دارد، می‌گوید: «میدانم افراد و نهادهایی که می‌توانند، به ما کمک کنند تا در حوزه آموزشی، بایک سطح کیفی مطلوب بتوانیم خدمات لازم را به مردم بدهیم.»

بزرگ‌ترین آسیب اجتماعی از
نظر مردم، فضای مجازی است

اما اینکه اصلاً چگونه بحث استفاده از فضای مجازی و در واقع موضوع سواد رسانه‌ای به ذهنش می‌رسد، برمی‌گردد به یکی از جلسات شورای اجتماعی محله گلشهر؛ یکی از همان جلسات همیشگی با محوریت شناسایی آسیب‌های محله. بحث‌هایی مثل اعتیاد، بیکاری و... نیز مطرح می‌شود اما طبق نظر کارشناس فرهنگی منطقه که بر پایه نظرسنجی صورت گرفته از طرف شهرداری بود، مشخص می‌شود که بزرگ‌ترین آسیب اجتماعی از نظر مردم، فضای مجازی است.

مرتضیٰ، صیدی کہ یکے، از اعضای فعال و پیشرو

عشق کامپیوتر

مرتضی الان هشت سال است که به طور رسمی عضو اتحادیه خدمات کامپیوتری است. اومی گوید: «مدرک مدیریت اجرایی کسب و کار را هم از وزارت علوم دارم که معادل کارشناسی ارشد است. درواقع رشته اصلی ام، مدیریت است و نه عمران.» او همین روحیه بازاری در کنار باهروز بودنش، باعث می شود دائم به دنبال آن باشد که از گذر زمانه اش عقب نیفتد و بداند که لحظه به لحظه دور و برش چه می گذرد و چه چیزهایی مورد نیاز است و آن زمان، یعنی حدود سال ۸۲، چیزی که برایش رنگ و بوی جدی تری پیدا می کند، آبرو از ه ای است به نام کامپیوتر.

در نهایت با برادرش در طلاب، یک فروشگاه کامپیوتر افتتاح می‌کند. به گفته خودش: «پیش برادرم شاگردی می‌کردم» و کارشان از همان جاپامی گیرد. سال ۸۸ از برادرش جدا می‌شود و فروشگاه مستقل خود را در گلشهر راه می‌اندازد.

در حال حاضر هم تنها آموزشگاه کامپیوتر در منطقه که از سازمان فنی و حرفه‌ای مجوز دارد، همین آموزشگاه ارشک است که تمام رشته‌های مربوط به فناوری اطلاعات را در

